

Sygn. akt III KZ 6/21

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **K. A.**,
skazanego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 20 kwietnia 2021 r.,
zażalenia wniesionego przez skazanego
na postanowienie Sądu Okręgowego w L.
z dnia 3 grudnia 2020 r., sygn. XI Ka (...),
odmawiające przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie
i doręczenie uzasadnienia wyroku,
na podstawie art. 126 § 3 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w L. nie uwzględnił wniosku skazanego K. A. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 10 listopada 2020 r., sygn. XI Ka (...), którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 19 listopada 2019 r., sygn. IX K (...), uzasadniając to tym, że skazany nie zrealizował w sposób należyty ciążącego na nim obowiązku wykazania wystąpienia okoliczności od strony niezależnych, o których mowa w art. 126 § 1 k.p.k., determinujących przywrócenie terminu.

Skazany na to postanowienie wniósł zażalenie, z którego treści wynika, że nie złożył w terminie przedmiotowego wniosku, gdyż uniemożliwiła mu to choroba

oraz niemożność opuszczenia miejsca zamieszkania w związku z obostrzeniami związanymi w pandemią. Poprzez odmowę przywrócenia terminu do dokonania tej czynności został pozbawiony możliwości wniesienia kasacji od wyroku, którego Sąd Okręgowy w L. mu nie doręczył, mimo że nie był obecny „na posiedzeniu” z powodu choroby. Z jednej strony skarżący twierdzi, że był chory i nie mógł złożyć wniosku, z drugiej że tego nie uczynił, gdyż nie otrzymał „odpisu postanowienia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Niewątpliwie termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego upłynął skazanemu w dniu 17 listopada 2020 r. (art. 422 § 1 zd. 1 k.p.k.). Skazany nie był wprawdzie obecny podczas ogłoszenia wyroku (k. 640), co zgodnie z art. 419 k.p.k. nie stanowiło przeszkody procesowej do dokonania tej czynności, a jego absencja nie obligowała Sądu do doręczenia mu odpisu orzeczenia z urzędu. Nie wystąpiła bowiem sytuacja wskazana w art. 422 § 2a k.p.k. (pozbawienie wolności, brak obrońcy oraz nieobecność na terminie rozprawy, na którym zapadł wyrok mimo złożenia wniosku o doprowadzenie), a zgodnie z art. 100 § 3 k.p.k. wyrok doręcza się podmiotom uprawnionym do wniesienia środka zaskarżenia jedynie wówczas, gdy ustawa tak stanowi. Niedoręczenie odpisu wyroku nie było zatem uchybieniem ze strony Sądu Okręgowego w L., lecz działaniem w granicach prawa. Przypomnieć należy, że skazany był obecny wraz z obrońcą na rozprawie apelacyjnej w dniu 27 października 2020 r. (k. 637) i znał treść postanowienia o odroczeniu ogłoszenia wyroku na dzień 10 listopada 2020 r. (k. 637v). Miał zatem świadomość, że w tym dniu zapadnie wyrok, więc w ramach zachowania należytej staranności spoczywała na nim powinność wykazania zainteresowania swoim statusem procesowym. Jej niedochowanie nie może być rozpatrywane w kategoriach art. 126 § 1 k.p.k.

Odnosząc się do powodu odmowy uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu wskazanego w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, zażalenie nie wniosło w tym zakresie żadnych nowych okoliczności. Oprócz gołosłownego twierdzenia, że skazany był chory, nie zostały przedstawione na tę okoliczność żadne dowody potwierdzające nie tylko stan zdrowia, ale przede wszystkim wynikającą z niego niemożność złożenia wniosku w ustawowym terminie. Słusznie

zauważono w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że obowiązek należytego wykazania okoliczności wymienionych w art. 126 § 1 k.p.k. obciąża stronę i przez skazanego nie został on właściwie zrealizowany.

Z tych przyczyn zaskarżone postanowienie było zasadne i zostało utrzymane w mocy.